

ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ 1-20
ΥΠΟ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟ:
ΟΛΑ ΣΤΟΝ ΥΜΝΟ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΣΚΕΨΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

Ο σκανδαλώδης και άκυρος όρος - «κεντρικές φυλακές».

Κίνδυνος εκτός από τα λίγα και ταπεινά νομικά μας, να ξεχάσουμε και την -απλή- χρήση της Ελληνικής γλώσσας.

«ΚΕΝΤΡΙΚΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ»

Κεντρικές φυλακές;

Τί είναι αυτό;

Τί είναι και ποιές είναι οι κεντρικές φυλακές;

Και εκτός από τις ...κεντρικές **πού είναι οι υπόλοιπες;**

Και πού ακριβώς, επί της γεωγραφικής μας επικράτειας είναι οι εξ αντιδιαστολής «από-κεντρωμένες» ΑΛΛΕΣ ΜΗ κεντρικές φυλακές;

Μήπως δηλαδή εξ αντιπαραθετικού ή εκ συμπερασματικού συλλογισμού προς την βασική λέξη «κεντρικές», υπάρχουν **άλλες φυλακές**, πολλές ή έστω και λίγες περιφερειακές ή έστω και μία άλλη πέραν του συγκεκριμένου σωφρονιστικού καταστήματος στον Αγιο Δομέτιο Λευκωσίας, το οποίο εγωϊστικά κρατά για τον εαυτό του τον αποκλειστικό τίτλο του κυριάρχου επιθετικού προσδιορισμού ως «κεντρικές φυλακές»,

ωσάν δηλαδή κέντρο ενός κύκλου και συνόλου φυλακών, ή αλυσίδας φυλακών ή ως κέντρο διοίκησης επί ετέρων/υπολοίπων φυλακών; Δηλαδή ως αλυσίδα **«πολύ-φυλακών»** όπως λέμε αλυσίδα πολύ-καταστημάτων με **«κεντρικό»** κατάστημα τον Αγιο Δομέτιο; Μην τρελλαθούμε!

Αυτό είναι ανοησία. Λόγια χωρίς νόημα! Διότι δεν στηρίζονται στην λογική.

Μα πού και ποιές επιτέλους είναι οι άλλες πέραν του κέντρου φυλακές ; ; ;

Στην Κύπρο μας δεν έχουμε άλλη φυλακή πλὴν της του «Αΐδεμέτη»!

Δεν έχουμε ούτε δέκα, ούτε και εκατό άλλες περιφερειακές ώστε αναγκαστικά να ονομάζουμε την φυλακή του Αγίου Δομετίου (επειδή μπορεί ας υποθέσουμε να είναι η πιό παλιά/ «αρχαιότερη») ως πρώτη στη σειρά και σε διακριτή θέση από τις άλλες φυλακές «κατώτερες ιεραρχικά» και έτσι για να βρίσκουμε άκρη μέσα στην πληθώρα φυλακών χρησιμοποιούμε τον βασικό όρο τις «κεντρικές».

Και από περιέργια η πρώτη λογική ερώτηση είναι, πού επιτέλους είναι αυτές οι άλλες φυλακές, οι περιφερειακές;

Αν κάποιος μιλήσει για τα **«κρατητήρια** αστυνομικών σταθμών/διευθύνσεων» σωστά χρησιμοποίησε την λέξη αυτή,

και **όντως**, αυτά είναι **κρατητήρια και ΟΧΙ φυλακή ή φυλακές** – να μην τα συγχύζουμε.

Να σημειώσουμε ότι ακόμη και δικηγόροι, ακόμη και δικαστές, αλλά και δημοσιογράφοι - με κάθε εκτίμηση - κάνουν το λάθος να λένε «φυλάκιση» ή και «προ-φυλάκιση» την νομική κατάσταση των κρατουμένων. Για το σύστημα της Κύπρου η λέξη προ-φυλάκιση, είναι άγνωστος νομικο/δικαστικός όρος.

Ο πληθυντικός αριθμός (φυλακ(ές) και όχι φυλακή, τονίζει και επαυξάνει θλιβερά το μέγεθος της ουτοπίας: απλή ανθρώπινη σκέψη - ξέρετε για να λέγονται «κεντρικές φυλακές» άρα αριθμητικά είναι τουλάχιστον άνω της μίας οι «φυλακές», με πιθανότητα επί πλέον και άλλων λίγων ή πολλών αφού ούτως ή άλλως αυτή είναι η «κεντρική». Μα πού είναι επιτέλους η εκ λογικού συμπεράσματος έστω άλλη «μία» ή οι «άλλες» πολλές «φυλακές» π.χ της περιφέρειας του συμφραζόμενου κύκλου των «φυλακών»;

Η φυλακή της Κύπρου είναι μία – ούτε μισή περισσότερη.

Κατ' επέκταση με αυτήν την εντελώς λανθασμένη λογική θα ονομάζαμε και όλα όσα άλλα τμήματα/υπηρεσίες /κρατικά κτίρια/βρίσκονται αριθμητικά στον αρ.1, δηλ. στην μονάδα. Αρα θα λέγαμε (βλακωδώς) π.χ. «κεντρικό ανώτατο δικαστήριο» ενώ είναι ένα, ή «κεντρικό εφετείο» ενώ είναι ένα ή «κεντρικό γραφείο (δείνα) επιτρόπου» ενώ είναι ένα ή «κεντρική (δείνα) υπηρεσία» ενώ είναι μία ή «κεντρικό (δείνα) υπουργείο» ενώ είναι ένα ή «κεντρικό ΓΕΕΦ» ενώ είναι ένα ή «κεντρικό αρχηγείο αστυνομίας» ενώ είναι ένα κ.λ.π. Όμως αυτό θα ήταν λεκτικά άτοπο και παράλογο αφού ένα είναι το ανώτατο δικαστήριο, μια η υπηρεσία του τάδε επιτρόπου, ένα το υπουργείο, ένα τα ΓΕΕΦ, ένα το αρχηγείο!

Αρα;

Για ποιό κεντρικό πράγμα μιλάμε;

«Κέντρο» (και «κεντρικό» ως χαρακτηρισμός θέσης) κύκλου είναι το σημείο εκείνο το οποίο ισαπέχει από όλα τα σημεία της περιφέρειας του. Αρά ο όρος κέντρο/κεντρικό προσδιοριστικά ταυτοποιεί το ισορροπημένα και ισαπέχον σημείο μεταξύ πολλών **άλλων** σημείων!

Οι «φυλακές» Κύπρου σε κανένος κύκλου φυλακών, ματαιόδοξα «καμαρώνει» τον κεντρικό τίτλο...

Συνδεδεμένο θέμα:

Ναι, η γλυκηιάτη πατρίδα μας, η Κύπρος μας, είναι η χώρα νομιμότητας, η χώρα των απλών, καλότατων, εντιμότατων, φιλοτιμότατων, εργατικότητας ανθρώπων. (πλην τινών)

Σημ. Οσοι δεν συμφωνούν με ότι ο λαός μας είναι καλότατος, εντιμότατος και άκρως χαμηλά παραβατικός λέγοντας π.χ. ότι «εν είμαστε καλοί» ας αυτό-εξαιρεθεί από την παρέα της «καλής αγέλης» και ας ενταχθεί σε δική του ομάδα η οποία τον εκφράζει. Απλό!

Επί του εδάφους συγκριτικού δικαίου θεώρηση: με βάση διαδικτυακά/πληροφοριακά παγκοσμίως γενικά δεδομένα, μέχρι και γύρω το 0,1% του πληθυσμού σε πλείστες χώρες είναι φυλακισμένο. Αν με το ποσοστό 0,1%, ως διεθνή γενικότητα, εφαρμόσουμε την αναλογία αυτή στην Κύπρο, τότε η αναλογία μας από τις 850.000 του πληθυσμού μας με αυτά τα διεθνή και κατά προσέγγιση στατιστικά δεδομένα θα έπρεπε **θεωρητικά** να βρίσκονται στην φυλακή μας 850 συμπολίτες μας. Για κάθε 1000 άτομα ο ένας(μας) είναι στην φυλακή.

Όμως,

απίστευτο

είμαστε ...λίγο κάτω από τον αριθμό των 850 κατά 700 περίπου μονάδες, αφού **πρακτικά** στην φυλακή Ελληνοκύπριοι βρίσκονται ΜΟΝΟ 150- δηλαδή έξι περίπου φορές λιγότεροι του παγκόσμιου στατιστικού αριθμού. Απίστευτο !!!

Ερώτημα γράφοντος: υπάρχει άλλη χώρα στον κόσμο με τόσο χαμηλό ποσοστό φυλακισμένων;

Το ψάξαμε εκτενώς και το ξαναψάξαμε για πάρα πολύ χρόνο στο διαδίκτυο και καταλήξαμε σε αρκετά ακριβή προσέγγιση.

Η απάντηση:

όχι δεν υπάρχει άλλη χώρα στον κόσμο με μικρότερο αριθμό φυλακισμένων.

Αρα το εξ αποικιοκρατίας απειλητικό, «τρομοκρατικό» και εκφοβιστικό όνομα και ο «ψαρωτικός» όρος, «κεντρικές φυλακές» είναι απολύτως απορριπτός, ως ένα υβριστικό λεκτικό αποικιοκρατικό κατάλοιπο και «κατά-λυτπο» σύμβολο προς τον ηθικό, δίκαιο, έντιμο, φιλότιμο, νομοταγή, καλόκαρδο, τιμιότατο, εξυπνότατο, φιλικότατο, ειρηνικότατο, καλοκάγαθο και εργατικότατο λαό μας – πλην τινών εκ των ηγετών μας.

ΑΦΙΕΡΩΣΗ ΕΝΟΤΗΤΑΣ

Η παρούσα ενότητα σκέψεων περί την νομική βελτίωση της δικαιοσύνης μας, υπό στοιχεία 1-20, αφιερύεται ολικά με μνήμης αγάπη

-στον αείμνηστο Λουκά Λουκά από τον Μαραθόβουνο επαρχίας Αμμοχώστου, τέως υπουργό της δικαιοσύνης, άριστο δικηγόρο και ηρωικό πολεμιστή/πολυβολητή στο 286° Μ.Τ.Π. στην Κερύνεια, αξέχαστο φίλο του γράφοντος,

και

-στον εκ Μόρφου καλό φίλο και καλό συνάδελφο, δικηγόρο Λεμεσού Σωφρόνη Σωφρονίου.

Ο αείμνηστος Λουκάς Λουκά, εκ Μαραθόβουνου Αμμοχώστου.

Με τον Λουκά ο γράφων γνωρίστηκε στο δικαστήριο Λεμεσού. Ως ...αντίδικοι ηπήρξε πολύ καλή συναδελφικότητα, όμως στο προσωπικό επίπεδο η φιλία ξεκίνησε όταν στην συζήτηση ο Λουκάς είπε στον γράφοντα ότι πολέμησε στο χωριό του την Βασιλεία Κερύνειας. Εκτοτε παρέμεινε για πάντα στην καρδιά του.

Επειδή ο γράφων πιστεύει στις ψυχές είναι σίγουρος ότι ο Λουκάς Λουκά, τώρα μας ακούει μέσα από τις αληθινές αισθήσεις. Εμείς του λέμε ότι ποτέ δεν έφυγε από εμάς, ζει στις καρδιές μας, είναι μαζί μας και ως ηρωικός πολεμιστής στην πρώτη γραμμή του πυρός το 74 ανήκει ως καλό και ηρωικό μέλος στην νεώτερη πολεμική ιστορία του Ελληνισμού.

Ο Λουκάς ήταν άνθρωπος με σπάνια ηθικά και πνευματικά χαρίσματα, προσηνής, ευπροσήγορος και καλόβολος με όλο τον κόσμο, έντιμος, ηθικός, ακέραιος, καλοπροαίρετος και φιλικότατος, συνεχώς αναζητούμενος ως ο απόλυτα «χρήσιμος» στους ανθρώπους του περιβάλλοντος του.

Ο Λουκάς Λουκά στα δεκαεννέα του χρόνια ταγμένος στο καθήκον προς την πατρίδα τον Ιούλιο του 1974 υπηρετούσε στην μηχανοκίνητη και πλέον ισχυρή μονάδα, «ελίτ» του πεζικού της Εθνικής Φρουράς, στο θρυλικό 286^ο μηχανοκίνητο τάγμα πεζικού.

Εφερε την ειδικότητα του πολυβολητή στα Ρωσικά πολυβόλα «SGMB» Γκρινώφ (Γκιριονώβ) 7.62'Χ54, τα οποία φέροντο πάνω στα συνδυαζόμενου διπλού μαχητικού ρόλου θηριώδη Ρωσικά τεθωρακισμένα τύπου BTR 152 V1.

ως «Τ.Ο.Μ.Π». τ.εθωρακισμένα ο.χήματα μ.εταφοράς π.ροσωπικού και συνάμα ως «Τ.Ο.ΜΑ», τ.εθωρακισμένα ο.χήματα μ.άχης,

Στις 5.30 το πρωί της 20^{ης} Ιουλίου του 1974 η πανίσχυρη μηχανοκίνητη μονάδα του Λουκά έλαβε διαταγή να σπεύσει τάχιστα από Λευκωσία, στον χώρο επιχειρούμενης απόβασης από τον εχθρό στο Πέντε Μίλι – Καραβά, Κερύνειας.

Στην πολεμική του πορεία το μηχανοκίνητο τάγμα σε διάταξη μιας τεράστιας και ατελείωτης φάλαγγας προήλανε για το Πέντε Μίλι με 24 ΤΟΜΠ/ΤΟΜΑ τύπου BTR152 V1, πολλά φορτηγά, Λαντρόβερ και άλλα βοηθητικά οχήματα, με σκοπό να έρθει σε επαφή με τον εχθρό.

Ο Λουκάς ήταν επιβιβασμένος στο **πρώτο** τεθωρακισμένο της φάλαγγας, με άλλα 7 τεθωρακισμένα BTR 152 V1 του πρώτου λόχου και άλλα 16 του δεύτερου και τρίτου λόχου να ακολουθούν το τεθωρακισμένο του Λουκά.

Στις 6.00 το πρωί και ενώ το μηχανοκίνητο τάγμα προέλανε για το Πέντε Μίλι Καραβά, την στιγμή που βρισκόταν στο χωριό Κοντεμένος, υπέστη επίθεση από δύο ζεύγη (4) εχθρικών(όχι απολύτως Τούρκικα) αεροπλάνων. Η μονάδα αμέσως εφάρμοσε την τακτική διασποράς δυνάμεων/διασκορπισμού/ και κάλυψης. Όλα τα τεθωρακισμένα βγήκαν από τον δρόμο και διεσπάρησαν στα χωράφια της περιοχής ενώ όλοι καλύφθηκαν όπου και όπως μπορούσαν ώστε να εκτελέσουν αντιαεροπορικές βολές.

Από το πρώτο τεθωρακισμένο από τα 24 της μονάδας, το τεθωρακισμένο του Λουκά όλο το πλήρωμα των τυφεκιοφόρων κατέβηκε,

πλην

οι πολυβολητές Λουκάς Λουκά και Μιχάλης Ψυντρός οι οποίοι **δεν** κατέβηκαν από τον φορέα του ΤΟΜΠ και **δεν** έτρεξαν να αναζητήσουν κάλυψη.

Με δική τους πρωτοβουλία παρέμειναν πάνω στο άρμα (εκτεθειμένοι στις αεροπορικές επιθέσεις εναντίον ενός ακίνητου (άρα ευάλωτου στόχου) εντελώς ακάλυπτοι ως χειριστές πολυβόλων, βάλλοντας ασταμάτητα με πυκνά αντιαεροπορικά πυρά κατά των αεροπλάνων.

Ο ηρωϊκός πολυβολητής Λουκάς Λουκά ανταποκρινόμενος στο κάλεσμα της πατρίδας, με ανυπέβλητες ικανότητες χειριζόταν εύστοχα ένα «ελαφρύ» πολυβόλο Braunig 0.30'' βάλλοντας με πυκνά πυρά κατά των εχθρικών αεροπλάνων και μάλιστα έβαλλε χωρίς γεμιστή, δηλαδή γέμιζε ο ίδιος το πολυβόλο του.

Παρά το βάρος του ο Λουκάς κρατούσε το συγκεκριμένο πολυβόλο ανά χείρας, διότι δεν μπορούσε να το προσαρμόσει στον έστορα (βάση πολυβόλου) του Ρωσικού ΒΤR152 V1 για την εκτέλεση των αντιαεροπορικών βολών. Και αυτό διότι ο έστορας του άρματος δεν ήταν τεχνικά συμβατός με το Εγγλέζικο πολυβόλο Braunig 0.30'' αφού ήταν εργοστασιακά κατασκευασμένος για στήριξη/συμβατότητα μόνο για τα Ρωσικά πολυβόλα SGMB Γκρινώφ (Γκιριονώβ) 7.62''Χ54 .

Μαζί με τον φίλο του Μιχάλη Ψυντρό, ο οποίος ήταν χειριστής του δεύτερου α/α πολυβόλου, ενός Ρωσικού SGMB Γκρινώφ 7.62''Χ54 επί του συμβατού έστορος του τεθωρακισμένου, κατάφεραν να αναχαιτίσουν τις αεροπορικές επιθέσεις των «συμμαχικών» αεροσκαφών με αποτέλεσμα τα αεροπλάνα να αποχωρήσουν.

Η μονάδα σώθηκε με απώλειες για πάντα αθάνατων ψυχών και σε υλικό με δύο από τα 24 τεθωρακισμένα.

Το μηχανοκίνητο τάγμα ανασυντάχτηκε και με τα τεθωρακισμένα να παρακάμπτουν τον δρόμο μέσα από τα χωράφια, (διότι στο σημείο εκείνο του δρόμου εκαίοντο φορτηγά του προηγηθέντος ηρωϊκού 281^{ου} τάγματος πεζικού), συνέχισε υπό τις εφέστιες διαταγές των εξ Ελλάδος ηρωϊκών υπολοχαγών πεζικού Φαντίδη και Συλιγάρδου την πολεμική του πορεία προς την Κερύνεια.

Το βράδυ της 20^{ης} Ιουλίου 1974 το Α.Ε.Δ. Ελλάδα, αρχηγείο ενόπλων δυνάμεων, διέταξε την Εθνική Φρουρά όπως *«εξαλείψει τα εκατέρωθεν της Κυρήνειας εχθρικά προγεφυρώματα»*. (για την ακρίβεια ένα ήταν το προγεφύρωμα, μόνο στην Δυτική πλευρά της πόλης της Κερύνειας)

Έτσι στις 2.30 το πρωί της 21^{ης} Ιουλίου 1974, η Εθνική Φρουρά εκτέλεσε την διαταγή του Α.Ε.Δ. με νυκτερινή επίθεση. Με μπροστάρηδες κάλυψης τα Ρωσικά τεθωρακισμένα του θρυλικού 286 ΜΤΠ, με ακροβολισμένο το πεζικό δεξιά και αριστερά των τεθωρακισμένων, ομού με το τακτικό τάγμα πεζικού 281 Τ.Π. και το επιστρατευθέν τάγμα 316 Τ.Ε. και με την επιπλέον αρωγή πυρών από τα «25λιβρα» του πυροβολικού, όλοι σχηματίζοντας ψυχής ομοβροντίες αποκάλυψης εκτέλεσαν επίθεση κατά του εχθρού. Με τα αιωρούμενα από αλεξίπτωτα φωτιστικά βλήματα των όλμων του πεζικού να κάνουν την νύκτα μέρα, τα τεθωρακισμένα του 286ΜΤΠ με τα εύψυχα τους πληρώματα εμάχοντο κατά του εχθρού μέχρι το πρωί. Πάνω στον φορέα του ΒΤR ο ηρωϊκός πολυβολητής Λουκάς Λουκά έβαλλε με πυκνά πυρά κατά του εχθρού. Σε σημεία που δεν τα κάλυπτε ο φωτισμός από τους όλμους ώστε να επισημαίνει στόχους, Λουκάς και Ψυντρός καθοδηγούντο από το σημείο έναρξης της πορείας των εχθρικών τροχιοδεικτικών σφαιρών κάνοντας έτσι καλή επισήμανση των επι του εδάφους θέσεων του. Τώρα είχε την ... πολυτέλεια να διαθέτει δύο μάλιστα γεμιστές, ώστε να βάλλει και με τα δύο πολυβόλα του τεθωρακισμένου του ασταμάτητα κατά των αποβιβασθεισών εχθρικών δυνάμεων με τακτική εναλλάξ μετακίνησης του στο κάθε πολυβόλο ανά τις δύο πλευρές του φορέα του ΒΤR, ενώ στο μπροστινό πολυβόλο του άρματος ήταν και πάλι ο μαχητής καλός του φίλος Ψυντρός με το Γκρινώφ του. Τα ηρωϊκά πληρώματα των 17 ΒΤR του 286^{ου} ΜΤΠ, μεθ'ορμής ακαθέκτου εμάχοντο όλη την νύκτα για την τεράστια, την Θεϊκή ιδέα της πατρίδας με το ΒΤR Λουκά, Ψυντρού του πρώτου λόχου να πολεμά με τρία πολυβόλα.

Το μεσημέρι της 21^{ης} Ιουλίου 1974 η Εθνική Φρουρά ξεκίνησε νέα αντεπίθεση με όλα τα τεθωρακισμένα του τάγματος, με πρώτο το τεθωρακισμένο του ηρωικού πολεμιστή της λευτεριάς Λουκά Λουκά. Το ΒΤΡ του Λουκά πιθανότατα επειδή ήταν πρώτο δεν είχε πολλή τύχη με το μέρος του. Το τεθωρακισμένο εβλήθη από αντιαρματική ρουκέτα «Κόμπρα» στο μπροστινό μέρος κάτω από την μηχανή. Ευτυχώς όμως το Ρωσικό τεθωρακισμένο ήταν πάρα πολύ δυνατή κατασκευή και κανείς δεν έπαθε τίποτα – ακινητοποιήθηκε. Ταραγμένος και ζαλισμένος ο Λουκάς από το κύπημα και μή γνωρίζοντας την περιοχή του Καραβά δεν ήξερε πού να πάει - απλά ακολούθησε την αντίθετη κατεύθυνση πορείας σε σχέση τα μούτρα του βληθέντος τεθωρακισμένου του. Φτάνοντας στον σταθμό διοίκησης του τάγματος διαπίστωσε ότι ο σταθμός μετακινήθηκε. Συνενώθηκε στην πορεία με άλλους στρατιώτες του τάγματος και ανέλαβε καθήκοντα επάνδρωσης της αμυντικής γραμμής Λευκωσίας - Κερύνειας στα Πάναγρα. Ακούραστος σωματικά και ψυχικά ολοδοσμένος στο όραμα του έθνους και της λευτεριάς της πατρίδας, συνέχισε την πολεμική του δράση.

Εντός διμοιρίας εκ τριάντα ηρωϊκών πεζικάριων στρατιωτών την Πέμπτη 25 Ιουλίου 1974 πήγε στον Αγιο Ερμόλαο και το Σάββατο 27 Ιουλίου και αφού η δύναμη της διμοιρίας χωρίστηκε σε επί μέρους ομάδες μάχης με ορμή κατέλαβαν το χωριό. Την επομένη Κυριακή 28 Ιουλίου 1974 στον ορμαγδό των μαχών, ο Λουκάς τραυματίστηκε από θραύσμα πυροβολικού στο δεξί γόνατο. Αφοσιωμένος όμως στο προς την πατρίδα καθήκον δεν «βρήκε χρόνο» μα ούτε και σκέφτηκε για μια στιγμή να ζητήσει και να λάβει ιατρική περίθαλψη με το θραύσμα πυροβολικού να παραμένει στο πόδι του μέχρι τα τέλη Αυγούστου ότε και αφαιρέθη χειρουργικά.

Στον δεύτερο γύρο οι λόχοι των μηχανοκίνητων θηρίων ΒΤΡ 152 V1, του 286ΜΤΠ με τα εύψυχα τους πληρώματα εκτελούσαν ασταμάτητα ηρωϊκά καθήκοντα κινητών φυλακίων/πολυβολείων ανακόπτοντας τον εχθρό, διαμορφώνοντας έτσι την γραμμή του πυρός. Εκτελώντας ταχύτατες διαδρομές για τα δεδομένα των τεθωρακισμένων και κυριολεκτικά «πετώντας» σε τεράστιες για τις πολεμικές συνθήκες χιλιομετρικές αποστάσεις από Κουτραφά μέχρι Τρούλλους σε μια γραμμή συνολικού μήκους 180 χιλιομέτρων το 286^ο Μ.Τ.Π. πανταχού παρόν σε όλη την γραμμή του πυρός, ανέκοπτε με τα πολυβόλα του δραστικά την ροή του εχθρού καθηλώνοντας τον χιλιόμετρα μακράν σε βάθος, γράφοντας έτσι σε πλείστα μέρη την σημερινή γραμμή καταπαύσεως του πυρός.

Τιμή, δόξα και απεριόριστη ευγνωμοσύνη σε όλους τους ηρωϊκούς μαχητές του 286^{ου} μηχανοκίνητου τάγματος πεζικού.

Τιμή και δόξα στον αξέχαστο μας ήρωα Λουκά Λουκά.

Είμαστε όλοι υπερήφανοι και ευγνώμονες για την προσφορά του στην πατρίδα. Ο Λουκάς Λουκά εκ Μαραθόβουνου Αμμοχώστου, της σειράς 55B´ ανήκει πλέον στην ιστορία της πατρίδας.

Ηταν μεγάλη τιμή του γράφοντος να καταγράψει τις πολεμικές αφηγήσεις του Λουκά σε βιβλίο του.

ΑΦΙΕΡΩΣΗ Β.

Στον καλό φίλο και συνάδελφο, νομομαθή, νομοδιδάσκαλο και εκλεκτό δικηγόρο Λεμεσού Σωφρόνη Σωφρονίου εκ Μόρφου.

Εξαιρετικός άνθρωπος, ευφυέστατος, διαβασμένος, άριστος νομικός και συνάμα συνεργάσιμος συνάδελφος.

Μέσα στις δικαστικές αίθουσες ακούραστος εργάτης της δικαιοσύνης, καθημερινός αγωνιστής και τιμητής της δικηγορίας, πολεμά για το δίκαιο των ανθρώπων οι οποίοι τον επέλεξαν να τους εκπροσωπήσει και τον εμπιστεύτηκαν να τους υπερασπίσει.

Ο Σωφρόνης μας φέροντας τα καλά χαρακτηριστικά του δυνατού, του ευσυνείδητου, του εφευρηματικού, του καταρτισμένου και του τοις πάσι ανεγνωρισμένου ευγενούς τίτλου του «μάχιμου δικηγόρου», είναι ο ορισμός του καλού και φιλότιμου στρατιώτη του δικαίου.

Ο γράφων αλλά και πολλοί άλλοι δικηγόροι τον είχαν και έχουν καλό σύμβουλο και «δάσκαλο» για δύσκολα, πολύπλοκα ή καινοφανή νομικά θέματα και ο Σωφρόνης πάντοτε με την καλύτερη του διάθεση και την μεγαλύτερη του προθυμία, μας συμβουλεύει και με απλοχεριά μας δίνει τα φώτα του. Μας αποκάλυψε τους καλούς κώδικες, μας έδειξε καλές οδούς και μας δίδαξε υψηλές τακτικές σύνταξης και παρουσίασης της νομικοδικηγορικής επιχειρηματολογίας.

Το 1974 πρόσφυγας από την Μόρφου υπηρετώντας ακόμη κανονικά εν εμπολέμω καταστάσει ως επιστρατευμένος στην Εθνική Φρουρά και με την στολή του στρατού παρουσιάστηκε στο επαρχιακό δικαστήριο Λεμεσού.

Εκτοτε ένα «φτωχό παιδί» με μύρια όμως πλούτη στην ψυχή του, αγωνίστηκε με δύναμη, υψηλές ικανότητες και ζήλο στον στίβο των δικαστηρίων, καταφέροντας να καταστεί ως ο επιτυχημένος και εγνωσμένου κύρους δικηγόρος, όμως αυτό δεν αρκεί - κατάφερε να αποκτήσει ή καλύτερα μας παρουσίασε την με αγώνα και πείσμα αποκτηθείσα επιτυχημένη καλή και σεβαστή του εικόνα. Είναι για όλους εμάς πρότυπο αυτή η εικόνα του αγαπητού, του καλού συναδέλφου και του καλού ανθρώπου – του Σωφρόνη μας!

Τιμή του γράφοντος που είναι φίλος του ο Σωφρόνης.